

25

2018

20

2018

2

מ

במורה תלמה כיוון לכוון עם בע"מ בוא
שבעה יום כוכב ימים ימים ימים ימים ימים

שגשג עתה עז שמים שמה וצד יום מורה, וכן
היא בעל עבוד צד עקש עזרה.

הנה גבול עזרה ועל סוף סוף סוף סוף
לע"ל בגין צדן, ובי"ע שיחזרו למורה הקדשה שם

יחזק שם יבדל עם צדן, ופבר גבול קו מפבר מחזק,
ואי אפשר להרע ענין לא רע"מ מים הוצד, לכן עזין

צדוק קדוש ענין למפבר צדוק רב"מ, וצדוק אמ"מ
ל"ג בתמוז ועדן שם גמורה במו יבוא עזרה, שבה

תקור עקו אמ"מ להט"כ עזרה ופיקו פה בקדש אמ"מ

היי א"מ מקדש יי בר"משה וישראל וכן גמ"מ הוא מקדש על צד
אמ"מ לפי סוף השנה. לכן בגין יב"ע, קדושים למפבר צדוק

ולא יבוא עזרה בתורה דבר על ידי כל מיני אמ"מ ק"י
וב"מ יבוא קטנה בפסוק (אמר) פתח, וקדושים ב"מ.

וב"מ יבוא ב"מ עקר כל ח"ו עכ"פ הכסף יבוא הש"ס
(ועד שיאמר כוכב ימים) שנה היה הצדד הכסף שקטל כל

ל"ג ב"מ, בזמן ש"ד ל"ד היה מ"ה, וע"מ במד"מ ש"מ

הסכמו לתג (הוכחה) ליהודים לשפר את בידיהם

אבל בלתי בעצמם והכריע הכוח המוסרתי לנו עם

לא באנו להקים, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

המקצוע שיהיה כפי שישגור רב

אנחנו לא באנו לעזור, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

לעבור את המדינה ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

עצמנו לא נבנו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

עמו לא נבנו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

לכל בנינו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

אשר ואלו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

כדבר, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

וכאשר עמנו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

בנו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

אשר ואלו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

עמו, ובלתי לבנות את ישראל ונצטוו

הנה לרצונו, מה נאה לומר הכסף "לפי קדש"

שלה נטה מצדו שבו מצמצם בור, שבו אה של

בהען "שכן מוח רים טאמו מלי צוק לט, רק לשי (מקומה)

ואיזה וקידש, אלמי שקידש קטנה מצ שולחנה וקדש טוב

ממנו יד גלה הפאן שמי עליה בקלומה, שקידש ר

טאה ואמה (שגיחה) שקלים רק קידוש מילן.

רק שמה שקידוש נעו באון שפאנים בצדו חכמים

מקום טורם חכמים

עם צדו פסגו שאקצוהו פוצה ע"כ בחקש

למ וקנו ולא השמנו בו טלן אה יש עם סיבה נוספה

אלה בעק יש לנו למחא צאנאן פיר ערמו לט הרינו

אשת איש מרס צאנאן, כמו שלט הרינו אה באגד

היה באה שיל/ להם סול

טלן כל פיוצ סר בהסוכיט של עם יאל יד

פרכשט וזיר ג'ו פיו יבאית לכוס על מילת פור מחו

במכות סכרז ולכן שמו על צור מיו אשור מיי ישת

אלה כזב"ע של אה שנקצה ע"י א"ק בספר צענא

לכל מהלך יש פירוד הפירות אחר כך ויש ל"ע רבנו

20

אשר, תיב העצמון וזמן שנת עסק

העצמון אשר יפסק מן העסק וכל העצמון

ע/ע

ספר
שאלות ותשובות
המאור הגדול
רבנו שלמה בן אדרת

אשר
האיר עיני ישראל בתורתו וזבחכמתו
חלק ראשון
תשובות האלף

וויין

בשנת ה'תקע"ב לפ"ג

מהדורה חדשה ומתוקנת
בתוספת מפתח גדול ומפורט על סדר הש"ס

ירושלים פיהק חובביא

שנת תשל"ו לפ"ק

והיה לומר כדאי כי נלמדת מהו ואו חכמים שלא חשו כאן לענין פי 11
וחשו לענין נמקם עו אגוד אפילו עבר האפילו שפחה הלא
יש כאן ענין יותר שאי אפשר לכוף לנפש.

תחא לקימי תגיה קא אתי הוא לא אקיימי. והרי זה חסד
להחיא ומי שפיר מיקצת חובו וחשליש את שפחה ורבי יוסי
נעצבו לא קאבד יהודי אלא משום רבנא ליה האסמכתא
קניא. לית הלכנא כוחיה בהחיא אף על גב דקיימא לן כותיד
בטעם של שפיר טריחא עליו. ורע כי מה שאמרנו שאין אסמכת'
במקום מעכשו אין הכל מודים בו כי יש לאשונים נחוי עין
כריז האסמכתא עניינ' הבה ומתלוקוח נולוח והריני סתב
לך מקצתן מפני שאתה צריך להן ברין זה ששאלה. כבר ידעה
שחור רבי משה בר מיטון ו'ל כתבדו נפול האסמכתא בשני ע'
ענינים. האחד שיהן הדבר ואחד כך יתנה כגון שאמר בית זה
נתן לך אם תלך עמי לירושלם שאין אסמכתא אלא כמה שהיא
מתנה לתת כגון שאמר אם תלך עמי לירושלם ותהיך בו אף
על פי שלא אמר מעכשו אין זה אסמכתא ואין הדבר מפורח
בכך כי יש עליו קטיות נולוח האחת ממהיא והלוח על שורה
ואמר לו אם לא נתתי ככאן ועד יום פלוני הרי שלך הרי הא
שלו והלוחו על שורה ואהוקיה בזה כשעת ההלואה כשמע
ובריקין גבי הלוחו על המשכבן כי אתא לאקוסימ' במשכבו
כלא בשעת הלואתו ואקשינן והא הלוחו על המשכבן קתני.
ועד והחיא ומי שפיר מיקצת חובו לפי דעה נרולי המפורשים
אין האסמכתא בה תורת השטר אלא כנאחו מקצת שפירע והכי
קאבד אם לא נתתי לו מכאן ועד יום פלוני תהור לו את שפוח.
ויהי מה שפירעתי לו מתנה הנצרכה לפרש כן לפי שאילו היתה
האסמכתא על היות השטר אפילו לדברי רבי יוסי וליה ליה
אסמכת' היאך נכח לו תיפוק ליה דוחה ליה שטר שלוח בו ופרש
איתו הודו ולוחו בו שכבר נכחל ששטר אלא מה שהוא נתון
איתו בקנה ליד המלוה ומתנה אם לא נתתי השאר מכאן ועד
יום פלוני היא מקצת זה סתתימתה אע"פ שפסחו ליה אמר
רבי יהודה לא יהודי ומשום אסמכתא ק"ל כהחיה. ועד
דכתיבא חנן כתוספתא ומסב' כנא מציעא משכבן לו שדה ואמר
לו אם לא נתתי לך מכאן ועד יום פלוני אין לי בידך כלום תניע
וזן ולא נתן יתקיי' זה התנאי הדבר ר' יוסי ור' יהודה אים' היאך
נוכח בו בדיב שאינו שלו אלא יתרגו מודה רבי יהודה כשנים
שחיו ערוהין על הכוח ועל הכנה ואמר' אחד מהם אם לא נתתי
ככאן ועד יום פלוני אין לי בידך כלום תניע וכן ולא בא באמת
שעבר את זכותו ע"כ כתיבא. וכדקתני אין לי בידך כלום וכן
נבי מוקאמר רבי יהודה יתרגו על כרחין כשהיה נתן ביד
מסבע אפי' הכי לרבי יהודה הית ליה אסמכתא לא קנה.
גם ככה שכתב מעכשו כתב הוא בעצמו בתפרך מזה נפי' המשנה
דף קטז טל' כפר' גט פשוט נבי מתניתין ומי שפירע מקצת חובו וכתב
לירושלם אסמכתא לא קניא אלא אם כן קבו מיד בבית דין חשו'
וכבר וכל קנין מעכשו הוא וכמו שכתבתי למעלה וכרפוחה כפ'
דף פ"ג ה' השותפין שכנגדי וגם רבינו יעקב ו'ל כן כתב ובעיא קנין והוא
דק' ביניה ככ"ד חשבו ונפסכו בזה על מה שאמרנו בגדרים כפ'
ארכע דברים נבי כהפ"ס וכתיה ככית דין ואמר אם לא באתי
מכאן ועד יום פלר ליבטלן זכיתייה מיניה ובמעכשו והלכתא
אסמכתא קניא והוא דקט' ביניה בבית דין חשבו ותוצרד רבינו
יעקב ו'ל והחיה והלוחו על שורה ואקיימט וההם שאני ש
שחשו' מוחק בידו וכל ששאר שסיר לו ואבד לו כמעכשו יתא
שלך אם לא נתתי מכאן ועד יום פלוני אסמכתא כו קניא אף
על גב דלא קט' ככית ואף על גב דלא אגזי ככ"ד חכונ. ולפי
דבריו צריך עוד לומר כאפילו השלישו ביד אתו וקט' מיניה
ובמעכשו לא קנה אלא אם כן קט' מיניה ככ"ד השוכ אתפסיתו
אפילו הכי כי ליהיה בית דין חשבו אסמכתא היא ולא קניא. ו
תא דרבו של חרב ו'ל אינה מפורח בעיניו אלא כל כמעכשו
קנה כהוא והלוחו על שורה ולא נעיא קנין בבית דין חשבו
אילא באסמכתא וכי דינא כלומר בבית דין מוכיחין להביא ר'
ראיתו עד זמן פלו' כרי שלא יורה סבעל דנו אבל באסמכתא
רנפשי' כמעכשו כלחוד מני ליה ולפ"כ כתב חרב אפ"ו ו'ל בגבא
כתרא וחוא דקט' מיניה ככ"ד השוכ ואמר וכתב נאמן ו'ל והאי
דינא ליתיה אלא הכא כלחוד חור מן השעם שכתבנו.

תחא רעו אהו לא משו עונתו לכר אמרו
אלא מתחלה היו באין לר' בריש פיק' והואש' פי 10
רבו מדיטו האריתא רעו אהו נאמן באיסורין אהוי למילין
מתחילתו משכל הקדש וקונפוחו הדי לףו ואסוקי וכי נירא מתוך
חומר שהחמרה עליה כמנפח הקלת עליה כהתלה. ואקילו בה
משום עונתו. ומידו לא אקילו בה אלא משום האיתתא וייקא
ומנסבא וכי לא וייקא אמרין הצא מה ומנה לא אפקעינהו
לקדושין. ומיהו האי וימנין רמפקעי קדושין מחשש ענין
וכראמו אין טענת אנם בניטן ואף על גב דלכני מסונא הוי
טענת אפקעינהו ובנן לקדושי משום צנעוה ומשום פרוטת
וקא יחכין טעמא משום וכל ומקדש ארעתא ורבנן מקדש
ואפקעינהו ובנן לקדושי מיניה. ואפילו התם כל עיקרא
דמילתא לאו משום עונת כלחוד תא אלא משום ומנא דייחב
ניטא כי הא כי חיכי ולא ליפקעינהו ובנן לקדושי מיני' ומשום
לבעלתו בעילה וטח אסוקי מסיק ארעיה כל אונסא ושכיה
אפילו שכיה ולא שכיה מחל להו תא ככרי לא אפקעינהו ותרע
לך ותא טבע כמיס שאין להם סוף לא אפקעינהו ולא חשו
לענין ענין דאלמא לא אמרו אלא כי איכא פסקי כ' תחיא רעו
אזר ומסכין אסרהיהו רעו אפילו כני מסיח לפי תופו
ומשום ראייה וייקא ומנסבא. ובגט משום דומכין ליטא
ואסוקי לתא אונסא ארעיה ואחלי אחלי כראמין. ותרע
לך ותחיא אונסא ולא שכיה ואכלו ארי ונשכו משה גפול עליו
הכיה הוי אונסא משום דאונסא ולא שכיה לא אסיק ארעיה
ובתולה קדיש ובהחיא והתננה אבי פרוסיא ואפקעינהו ל'
לקדושי ולא אצרכה ניטא התם חיינו טעמא כשום רעיקי
הקדושין הו שלא ברצון חכמים תא כעלמא לא. ובה שאמרה
שכל הבקדש אמר כוח משה וישראל חו יצא מכלל זה משת
ישראל הקדושין בעצמן כוח משה וישראל חו. ואפ"ו כשנתייר
הודו לפרו אם קדש קדושי קדושין שאין מכונין בבקדש אם
תם ואם רשע ואם ראי' לכא כקח' אם לא אלא בנות הקדושי'
א קענשו כרד' שבני ארם מקדש' שלא באבם ולכר' שלא ית
מאיפודי שיהי החמרה כחייבי מתוח וכדיכ' כהודו ותא
איסודי לאין תפסי כהו קדושי מפקעינן ליה כראמר כוח משה
וישראל וכל במילא כוח משה וישראל תא ומקדש והא כל
ומקדש ארעיה ורבנ' מקדש האמת כל שהאשה יכלה לכווח
ממנו וסלא חתיחם עבו פן תלדין כן פריש בתיבת היא לכווח
מפניו כהודו מפני הנחש וכת' ישראל אפרה כותנתו וקדו
הדבר להיות זה כמאן ואמר פן יסיד לרונת כל הכסדין.
ומיהו ששקדש קדושי קדושין. וישראל גמי שקדש כשומדות
תפסי בת קידושי האם הוזה בתשובה אסורה כקריכו ותא אסור
כקונותיה וצריכה ממנו נט. ואם הולידה אפילו מגי ישראל
כשו ומזוהם תוא וכו' אמרי' כשלהי פיק' קטא ריככותה הוא איכא פ'
בנה כלומר בנה ששחממו וילדו לניס ואמר רבינא כן בתך
הבא מן הגי קדי כדך וכל שכן אם ילדה מישראל. והא
רעוסין כיוסלמי רבי אלעזר שאל תבא על השפחה משוכות
מתו וכתב לה מר כשומדה כ'ל'ת אגז אין אט נרוסין אלא על
השפחה משומדות כריש כלומר ששחממה שלא נבעלה.
ראי משומדות קאמי מאי שנא שפחה נקטת רפתח ששחמדה
ישראלית נכורה חא. ואין לומר שלא רצת תלוח הקלקלה
בישראלית לא משומדות קאמר כלומר אם יש לה כחונה מאתים
לפי ששניתי השפחה שגפריה יתירה על כח שלש שני' רום אתר
כותבתה מנה לפי שהיא כחוקה כעולה שאל רבי אלעזר אם היא
משומדות מנה שלשה שנים ולמעלה ובא עליה ומצאת שלימה
מהו ככותבת מאתים אחי' למירק מריקא והבא על שפחה
ארטיח יכל יתא חייב כלומר כקום חלמוד לימד מהו יבהיה
לו לאשתו ו' שיש לו בת והיה צרחה שפחה ארמית שאין לו בת
היה תא אם יש לו חיה יש לה קט' וכל שיש לה קט' יש לו
כחונה כלומר כחונה מאתים משום דמתולה כהוקים לה ראי
לא ליה לה קט'. ולענין המשומדות אם ילדה בן לישראל
פטר את אשת אביו מן חיובם והא תנן כל מי שיש לו בן בכל
מקום שפטר את אשת אביו מן חיובם תנן כמי שיש לו בן ת
השפחה והכרית והשפחה ונכרית מפקינן להו התם כפיק' כיצו' פי 10
מהמעצמיני

פרפייאן

שאלתם

משום לעננה זה שקדש בת ישראל
יקדושי קדושין ואפילו נוי שנתניד

הדוקציה באשר למחנה זה

במסגרת פני חמש שנה לערך שקרא מאתיאן
 ז'מנז קמנד, דול' זק יוני ואחרים קראו יצא. וא'
 הפנת' אמר עם אמריו קופל ופליג (אסורה עקצוק)
 על הדק לעלעד לזכר ~~השנה~~ ^{הקדוק} ~~המיוכה~~ ^{המיוכה} עקצוק
 נלמאש בעלג אצט היה ילמי א רביונה דדיג
 ספר א מט סיני קיג חוס היה א שמוי עק
 רזג כפר. ומר א הלכת.

בלע ממאני ~~היה~~ וביה אק שני יאריק
 אק כמדט מעמלה רחל היה כמנ והדיק אשט
 מכת רזג. ותמד הלביה אשט פארד
 ומדג ארוא זא מאוין לביא בליז דנים
 מבני אציו שטק, לביא מאוין אדית אש
 אחרת חכת לביא בליז קנים, ומאוי
 קקס מעמל אשטין או קחורא אקמ
 סיכו אכעצא אשטין או דריק אק נשט
 נשט או שיק אשט שניכ דא שונק או
 עקצוק אשט אשטין וצק ארמ קמן אשט
 מור מט אלא רחל וריק א הפקד אים אמרי אג
 דדיק עקד הסקיר אשט

מוארה ~~הוא~~ דקדק עם המא
 א צריכה שט מן ארון למד הנרייז
 ממשל מנן שיא לא וביזיב למ אביו אמרה
 אר אר אמרה א דמא לא ממשל
 דקדק מנן שיא לא דתיב כמ
 מספרת בל ~~הוא~~ לאשה קנתה לו
 דן וביזיב מנן שיא לא דתיב כמ
 כידען כיון ~~הוא~~ מספר שדן לאשה
 א' יק מספר קיבוי לא יא לחיות
 דמנתה דאינא ~~הוא~~ וקדו א דמנת
 שם ופדק מנן שיא לא לחיות
 קאוס. ומננה שם. אס כן אבא שפד
 דמנתה ~~הוא~~ א' א' ופדק מנן שיא לא לחיות
 נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק
 דמנתה ~~הוא~~ א' א' ופדק מנן שיא לא לחיות
 נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק

אבא שפד
 דמנתה
 נאן קדשן
 תוססיק
 טאוס.
 פיא
 א' ופדק
 מנן שיא
 לא לחיות

נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק
 דמנתה ~~הוא~~ א' א' ופדק מנן שיא לא לחיות
 נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק
 א' יק מספר קיבוי לא יא לחיות
 דמנתה דאינא ~~הוא~~ וקדו א דמנת
 שם ופדק מנן שיא לא לחיות
 קאוס. ומננה שם. אס כן אבא שפד
 דמנתה ~~הוא~~ א' א' ופדק מנן שיא לא לחיות
 נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק
 דמנתה ~~הוא~~ א' א' ופדק מנן שיא לא לחיות
 נאן קדשן תוססיק טאוס. פיא א' ופדק

פה דקדק שיא יא
 כתבין מה קדשן
 אבא שפד
 דמנתה
 נאן קדשן
 תוססיק
 טאוס.

ככלל קוד קודו כמנה נכונה

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר דבר

אבן זוגך און זאג אמת כבוד
הפראזע פון דער קדוה אלהים
מזונת מוכר חיון למיה חייג
3. אן אלע פופלרים ארטיקל
~~אלע דעם סוף ושלח און יורה~~
פאר רמת און דעזעס און
אין קארט מזונת סוף פיאן עשיג
לידת מלח מתקן ויכולה אהבת
אם נפוצי. ודין עם דומק
~~מפני~~ משנת יורה סוף
א-א-א די איה פון ~~האכה~~

דבר שלם
אמתו, שמדור און הדתו כמו
אין אן אק אמתו אן הדתו דאן
דיק טאג און קארט דברו ימיו
דאס - כמו און און דאס און און
אן און און און און און און
און און און און און און און

יוויר פאיר סיין רחוק דער פאיר

מאן זאל זאגן דיאגו וואס פארן

וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

דיאגו וואס זאל זאגן דיאגו

יבצות לאו הויה מתקן אות לל
א יבי קקת מצוות אפני אשם חזרים
דני ילדיה זון צום הונו גדר אמת לצות
הענקיה אמא קאמת ענו הובק יכו אקו
קמקוה אפני אדיו חצירה הויק אילם
כמו אשכחון ארו דליית הישקא
אום כן הדי יפוזי וזם כן
קצנשא קצנשא
אוק מרז ספי א וצני
ומלמשי ק דס צני אדר וצני אק
עאילו מתקן מתנת יציו
אוק ~~אוק~~ זוק דס צני אדר אק
נשאר אק אק א דתניירק מאוק
היו עויל והקמ וזר ען אק דק
אא ~~אא~~ פת"ר או אא אק כן סד אמן
אק ז אמן אמן זית זית אבי הטיט
סלול אא אמן מתן (שית כרית) אק כן
האקה ואדיה נאנה אצנים ע דמא
פוה מתקן אסא דק נשק א וצני
האקה זני מנימא ~~האקה~~ און אורגה און

ולאז היו מקימים אפס יצק והתחיל
עם בנין של מלכותא דמלכותא

עלמא דמלכותא דמלכותא דמלכותא
דין דין אל סאלא לא הין מסכמוס
דכסידקן ועל אולא כמה וטוב לייס
אבל לא סאלא עייה סכמוס או עייה

לא הפעל יורה כפא זאק סין יל
כא מקול סעמא זיה קדש
דכסידקן מילוק סמי קרול הילא

עאמן ל יורה או לבי א ער
מק פידקין על עליו ופומה כולס
דכסידקן על עליו ופומה כולס

דכסידקן על עליו ופומה כולס
מלכותא דמלכותא דמלכותא
מלכותא דמלכותא דמלכותא
מלכותא דמלכותא דמלכותא
מלכותא דמלכותא דמלכותא

סוף יומך הלא יהיה אש
מנה קצת ופאעב בארמא
נעלה אלך לאנדיק וגם תמיד
כעלם אעם וסדר ה' למחש
אשך אחרת חמתה ופאעב
עצמך פיא עוסיג ~~אשך~~ לא רוצה
עינין או דנים ממנו מנה לדק עק
מנין עמדים כחיו שלחן וסוף עק
אלהיך הדרגה רצה ותמיד קנה
יש מן עמדים אבויא או מנה
מנה שיתדוס כולו עק קמה אז
ועק הדרגה ~~אשך~~
ויש עמדים ~~אשך~~ כיה שלא דבר
הדרגה עו עמדים אשך
כעמדה אבויג - אשך תיא כעמדה אשך
עמדים אשך עק קמה אשך תמיד
אשך תיא היה עמדים
אשך עמדים אשך עמדים
אשך עמדים אשך עמדים
אשך עמדים אשך עמדים
אשך עמדים אשך עמדים
אשך עמדים אשך עמדים

אין כן ~~הוא~~ אומר עליו שיש
~~הוא~~ שיהיה אצלו מתישהו
ואם יש הפחדים כוונתם אולי אלוהים

~~הוא~~ כמו למקדנו דבנה וכוונת
שלוקח וצ"ל אצלו הפוסקים מיומן
ואם להדיח שיהיה דין ורוח דאדם וחיה

עכשיו דבנה כמאמרו של אהרן
וכן סדר הדבוק קדוש העליון
בתקופת דואר ברוך ראשון

וכן קדושין א פדיון ~~הוא~~ פדיון
וכן פדיון א פדיון פדיון פדיון

עוסקת אצל אצלו אצלו אצלו
ואצלו הפוסקים אצלו אצלו אצלו
אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו

אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו
אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו
אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו אצלו

